

73. Velikonoce 1935.

Chcete dnes slyšet ode mne něco *radostného*, protože se slaví velikonoce, slavnost vzkříšení!

Vskutku, v našem pásmu chystá se země ve své trvalé věrnosti poskytnout svým obyvatelům novou sílu. Chce jim zprostředkovat novou potravu, vzbudit mnohou naději a také splnit přání, jak to dosud vždy činila, ochotně poslouchajíc všech zákonů Božích. Avšak lidstvo *nemá* být tentokrát účastno tolika milostí Božích jako dosud, protože se nad ním vznáší *soudící* hněv Boží.

Dnešní *velikonoce* ve spravedlivém vyrovnání věčných zákonů mají vésti pozemské lidstvo do *utrpení velkého pátku!* -

Lidstvo, nedbalo jsi volání ze Světa! Ještě v pravý čas mohlo jsi se zachránit a to jen ochotným přijetím a uposlechnutím svatého Slova Božího! Ty však, jako vždy dosud, jsi se jen smálo, posmívalo a pošklebovalo. *Nuže, vezmi za to svou odměnu!*

Naučíš se dbát volání Božích, vděčně se jimi řídit a *poslouchat* svého Tvůrce! Nebudeš mít žádné jiné cesty, vyjma ještě pád do rozkladu, do věčné smrti!

To je to jediné, co ti ještě zbývá, k čemu se nyní *musíš* rozhodnout. Chceš-li však ještě poslušně *žít*, pak k tomu musíš mít *opravdovou* vůli a v nečistší *pokoře* o to prositi, jinak ti již to více nemůže být povoleno. Již příliš dlouho sis lehkomyšlně, ba také rouhavě hrálo se vzácnými poklady, Bohem tobě propůjčenými.

Po tvém chtění je nyní žádána *největší* námaha! Tak jako kdysi táhla temnota nad Golgatou, když Ježíš, Syn Boží, živoucí Světlo odcházel z této země, tak se táhne i nyní vyrovnání nad celým lidstvem. Přichází vrátit velké utrpení, které lidstvo způsobilo hrozným, nelidským způsobem Božské lásce. Byl to lstivý rozum, neschopný jakéhokoliv citového zachvění, který jako nejsilnější nástroj Luciferův byl vám tak svatý! -

Jen zkuste nyní vy, lidé, zachránit se svým rozumem před přesvatým hněvem Božím, dovedete-li to! Braňte se proti všemohoucnosti toho, který vám milostivě přenechal k používání *tu* část stvoření, kterou jste mu zpustošili, znečistili jako chlív zanedbaných zvířat, takže v něm už může být jen utrpení a bída! To proto, že před vaším falešným jednáním a temným chtěním musí prchnout všechn mír a radost. Každá čistota musí se před vámi v obavách skrývat.

Zkuste se někam schovat před neúplatnou spravedlností Boží! Zasáhne vás *všude* v neúprosném vykonávání vůle Boží. Nic vám nesleví z obrovské viny, kterou jste sami na sebe naložili svou svévolí a vzdorem.

Jste odsouzeni ještě dříve, než budete schopni koktat svá slova omluvy. Všechny prosby a nářky, všechny výčitky nebo kletby vám nic nepomohou. Neodpustitelně zameškali jste poslední lhůtu k obratu, naopak použili jste jí ještě k pěstování svých vášní a promrhali ji! -

To je obsah velikonoc, které *dnes* slavíme! Neříkám vám to jako výstrahu, neboť k tomu je již pozdě. Jsem dalek toho ještě dál napomínat, jak jsem to po léta činil. Vy máte nyní v přicházejícím *prožití* poznávat! Proto vám říkám ještě jednou to, co vám tento čas přináší. Snad vám toto vědění *ulehčí* mnohou bolest, i když ji již nemůže zameziti.

Vy víte, že je to odčinění velké viny, kterou jste si sami a dobrovolně na svá ramena naložili. Nikdo vás k tomu nenutil. Můžete-li mými slovy a v utrpení dojít k poznání a vznikne-li při tom ve vás

touha po Světle a čistotě, která se zformuje v pokornou prosbu, pak se vám může ještě dostat záchranu. Láska Boží stále bdí a tato moje poslední slova nebyla nadarmo, jestliže i jen *jediný* mezi klesajícími včas a v pokoře na ně myslí.

Jsou tím *nejlepším*, co vám dnes mohu dát! -

A jednou, až přejde soud Páně, vám opět vykvetou *opravdové* velikonoce. Pak k vám budu opět mluvit a budu vám říkat o *novém* životě, který Pán dá jen *těm*, kteří budou ochotně chodit podle svatých zákonů jeho stvoření. Budou osvobozeni ode všeho konání Světlu nepřátelského. Již nikdy nebudou moci rouhavě zpusťovat krásné zahrady, jejichž nádherou a čistotou mají se po všechny věky oblažovati, aby jejich duch zesílil!

Ó vy zaslepeni, proč jste se nechtěli probudit? Tak mnohá tíha mohla vám být ušetřena. Byl bych vám dnes již mohl zvěstovat radostné zprávy. Tak se však muselo vaše bytí zahalit do šedivého závoje hlubokého smutku, z něhož vás mohou vytrhnouti a vysvoboditi jen ostré blesky svatého hněvu Božího!

A tento hněv se nad vámi rozleje netušenou mocí ve svatém soudu! -

Ale tento soud je *jiný*, než vy si myslíte. Vy víte o jakési knize života, kterou Boží soudce v určitou hodinu *každému* otevře!

Knih života obsahuje *jména* všech tvorů, příšlých k životu, a nic jiného.

Popsanými listy však, jež patří k velké knize života, svědčící pro i proti každé myšlence a každému jednání jednotlivce, jsou *samotné* duše. V nich je vyryto vše, co na své pouti bytím prožily nebo způsobily.

Soudce v nich může číst jasně každé pro i proti. Nepředstavujte si však toto čtení opět nějak falešně, i to je mnohem prostší, než si to snažíte představit.

Soudce nenechává každou duši jednotlivě předstupovati před sebe, před svou stolicí, nýbrž vysílá z příkazu Božího své údery mečem *do vesmíru!* Tyto údery mečem jsou *paprsky*, které vycházejí a zasahují *všechno* ve stvoření!

Poznejte tuto velikou jednoduchost a překvapující přirozenost! Soudce nevysílá snad paprsky vědomě nebo chtěně k tomu či onomu, ne, on je posílá prostě na svatý Boží rozkaz; neboť je to síla *Boží*, nic jiného by nemohlo takovým způsobem působiti, než jeho přesvatá vůle!

Údery paprsků nebo paprsky pronikají tedy celé stvoření, ale v takové síle, v jaké *dosud nikdy nebyly*.

Nic se nemůže skrýti před jejich účinky! A tak zasáhne paprsek Božské síly *každou duši*, vždy v určitou hodinu podle zákona činnosti ve stvoření.

Lidská duše nosí v sobě mnohé, co na ní často není ani viditelné. Jakmile ji však zasáhne Boží paprsek, musí to v ní ožít a dojít také k projevu, k činnosti, aby tím došly v posledním uzavření kruhu ku konci všechny věci, které tuto duši tlačí dolů nebo povznášejí.

Všechno, co taková duše na své pouti bytím byla schopna již odložit z toho, co bylo falešné nebo zlé, svým prožitím, jak je to podle zákonů stvoření, bude vymazáno a tak jako by toho nikdy nebylo. Nic na ní není, nic v ní už není vtisknuto. Je od všeho osvobozena a čistá a nemůže jí tedy nic přivoditi škodu.

Jen to, *co ještě nenašlo* své uzavření v kruhu a visí na ní, je s ní spojeno, je nyní tlakem Světla bezprostředně dohnáno k uzavření kruhu tím, že to ožije, pokusí se o uskutečnění, *ukáže se* a tím také dostane ránu, která mu patří.

Přesně podle síly vlastního chtění obracejí se tyto rány *proti* duši ve *zvratném působení* jakožto svému východisku! Všechno bude nyní neodolatelným tlakem Světla zesíleno a zatlačeno zpět k svému východisku, k duši, ať je to dobré nebo zlé.

A všechno to, co by jinak v těžkopádném běhu ztuhlého, ztvrdlého okolí všech pozemských duší potřebovalo na tomto světě snad ještě mnoho tisíc let k svému zakončení v kruhu, bude nyní vtěsnáno do několika měsíců. V nich uvedou lidé vše v neočekávaný pohyb pod silou úderů ze Světla.

Tak pracuje Boží soud ve své prosté přirozenosti!

Tentokrát je to tak často vám zvěstovaný „*poslední soud!*“ Vyvolává však něco docela jiného, než vy jste si mysleli. Všechno, co vám dosud bylo o něm oznámeno, dělo se *obrazně*, protože byste tomu byli jinak vůbec nerozuměli.

Jestliže jste použili Poselství Grálu, rozšířilo se vaše vědění o všem dění ve stvoření a proto vám může být oznamováno stále více. Dnes tomu můžete také lépe rozumět.

Údery meče posledního soudu letí jako světlé paprsky svatého Božího hněvu do stvoření a procházejí všemi kanálky, které byly samočinným působením Božských zákonů ve stvoření již vytvořeny a na jejichž konci, jako východisku, leží všechny city, všechno myšlení, chtění a také jednání lidí.

Proto jsou soudící paprsky těmito stávajícími kanálky s naprostou jistotou vedeny ke všem duším. Podle stavu takto zasažené duše také přiměřeně působí, ale *tak* urychleně, že všechno jejich dosavadní působení z celého předcházejícího bytí může být v několika měsících přivedeno do *posledního kola*. Jeho konec vydá pak skutečný nález, který s naprostou přesností duši buď povznesne nebo srazí, oživí a posílí nebo zničí!

Takový je soud! Dnes můžete z Poselství porozumět takto líčenému ději.

Dříve byste to byli nemohli pochopit a proto vám muselo být všechno oznamováno v prostých obrazech, které přibližně odpovídají účinku tohoto děje. –

A tyto rány posledního soudu uhodily! Jsou již na cestě k vám, ke každému ve stvoření, lhostejno, má-li či nemá pozemské tělo.

Ty první vás již téměř zasáhly a nyní ožívá vše, co ještě visí na vašich duších.

Avšak i *poslední* údery, které vám přinesou zničení nebo povznesení, jsou již vymrštěny s neodolatelnou ostrostí, aby dokončily očistu na této zemi! Ženou se již na lidstvo a nic je nemůže zadržeti. V určitou, Bohem zcela přesně stanovenou hodinu, bude lidstvo neúprosně, avšak spravedlivě jimi zasaženo! –

V nich *jest dokonáno* v soudu i to poslední z vůle Boží! Lidé, modlete se, abyste v nich nemuseli zahynout! –

Vy jste *omilostněni*, že se smíte stát vědoucími; neboť tím dostává se vám jistoty na vaší pouti všemi stvořeními. Vy přesně znáte cestu a cíl! To vám dává sílu, radost, mír a současně ochranu a ještě vyšší chtění k dobrému!

Svatá síla Boží budiž s vámi, protože chcete vděčně jít po pravých cestách!

Amen.